

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εικοστό Τρίτο

Αποκαλύπτοντας την Προφητική Σημασία του Δανιήλ 11:40

Jeff Pippenger

2024-03-08

Το εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ένδεκα είναι ένα από τα πλέον βαθυστόχαστα εδάφια του Λόγου του Θεού, όπως και το Δανιήλ κεφάλαιο οκτώ, εδάφιο δεκατέσσερα. Το εδάφιο σαράντα παριστάνεται από τον ποταμό Τίγρη, και ο ποταμός Ουλαϊ παριστά το Δανιήλ κεφάλαιο οκτώ, εδάφιο δεκατέσσερα.

Το εδάφιο σαράντα αρχίζει με τα λόγια «και εν τω καιρώ του τέλους», προσδιορίζοντας έτσι ρητώς ότι η αρχή του εδαφίου είναι το 1798. Οι πενήντα μία λέξεις του εδαφίου αποσφραγίστηκαν το 1989, όταν αναγνωρίστηκε ότι προσδιόριζαν την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης εκείνον τον καιρό. Αυτές οι πενήντα μία λέξεις του εδαφίου αντιπροσωπεύουν τόσο τον καιρό του τέλους το 1798 όσο και, κατόπιν, έναν ακόμη καιρό του τέλους το 1989. Ο Άλφα και το Ωμέγα έθεσε την υπογραφή Του επάνω στο εδάφιο για όλους όσοι είναι πρόθυμοι να δουν και να ακούσουν. Ο καιρός του τέλους για τα κινήματα τόσο του πρώτου όσο και του τρίτου αγγέλου αντιπροσωπεύεται σε εκείνο το ένα εδάφιο.

Το ακόλουθο εδάφιο προσδιορίζει πότε ο παπισμός, ο οποίος παριστάνεται ως ο βασιλεύς του βορρά, κατακτά τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες παριστάνονται ως η ένδοξη γη, κατά τον προσεχή νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Επομένως, μολονότι τα λόγια του εδαφίου σαράντα προσδιορίζουν τον καιρό του τέλους το 1798 ως την αρχή, και τον καιρό του τέλους το 1989 ως το τέλος, η πραγματικότητα είναι ότι η προφητική ιστορία που παριστάνεται στο εδάφιο σαράντα δεν ολοκληρώνεται παρά στο εδάφιο σαράντα ένα, όταν ο βασιλεύς του βορρά κατακτά την ένδοξη γη. Αυτό σημαίνει ότι η ιστορία από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα, παριστάνει την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών από τον Πρόεδρο Ronald Reagan έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής. Η ιστορία αυτή περιλαμβάνει την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και εξής έως την ώρα του μεγάλου σεισμού του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως.

Όταν το εδάφιο αποσφραγίστηκε αρχικώς, προβλήθηκε ένα επιχείρημα κατά της αλήθειας ότι «ο ισχυρισμός του Pippenger, ότι το εδάφιο παριστάνει την ιστορία από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής, ήταν ένας παράλογος ισχυρισμός, διότι τα εδάφια της Βίβλου ουδέποτε παριστάνουν τόσο μακρές περιόδους ιστορίας». Δεν είχαμε σκεφθεί την έννοια τού αν υπάρχει κάποιο όριο ως προς τη χρονική περίοδο που μπορεί να εντοπίζεται σε ένα εδάφιο, αλλά αμέσως θυμηθήκαμε ότι η Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκατρία, εδάφιο ένδεκα, προσδιορίζει την ίδια ακριβώς ιστορία, και το πράττει αυτό μέσα σε ένα εδάφιο. Η ιστορία του θηρίου της γης άρχισε το 1798, και το ότι το θηρίο της γης λαλεί ως δράκων εκπληρώνεται με τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει.

«Και όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, εξαναγκάστηκε να παύσει τον διωγμό, ο Ιωάννης είδε μια νέα εξουσία να αναδύεται, για να επαναλάβει τη φωνή του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Αυτή η εξουσία, η τελευταία που πρόκειται να διεξαγάγει πόλεμο εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, συμβολιζόταν από ένα θηρίο με αρνίσια κέρατα». Signs of the Times, November 1, 1899.

Εάν κάποιος ήθελε να είναι τεχνικά ακριβής, το εδάφιο σαράντα καλύπτει την ιστορία του 1798 έως το εδάφιο σαράντα ένα, και στο εδάφιο σαράντα ένα προσδιορίζεται ο νόμος της Κυριακής· έτσι, σε αντίθεση με το ένα και μόνο εδάφιο στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το εδάφιο σαράντα είναι στην πραγματικότητα λίγο συντομότερο, επειδή ο νόμος της Κυριακής βρίσκεται στο επόμενο εδάφιο, ενώ, στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το διάστημα από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής περιλαμβάνεται σε ένα εδάφιο. Η αδελφή White μάς πληροφορεί ότι η «ίδια γραμμή προφητείας» που βρίσκεται στο βιβλίο του Δανιήλ αναλαμβάνεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, και το δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, εδάφιο ένδεκα, μπορεί εύκολα να υπερβεί το εδάφιο σαράντα, εάν επιλέξετε να εφαρμόσετε την αρχή «γραμμή επί γραμμή».

Όταν πράγματι εφαρμόσετε την αρχή του «γραμμής επί γραμμής», διαπιστώνετε ότι η παράσταση του θηρίου της γης της Αποκαλύψεως δεκατρία (οι Ηνωμένες Πολιτείες), το οποίο στο εδάφιο σαράντα παριστάνεται με τα «άρματα, πλοία και ιππείς», μεταβάλλεται από θηρίο όμοιο με αρνί, με δύο κέρατα, το 1798, σε θηρίο λαλούν ως δράκων κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και επίσης ότι το θηρίο το όμοιο με αρνί έχει δύο κέρατα.

Ο στίχος σαράντα αντιπροσωπεύει επίσης τα συμβολικά εβδομήντα έτη κατά τα οποία λησμονείται η πόρνη της Τύρου, διότι τα εβδομήντα συμβολικά έτη είναι ως αι ημέραι ενός βασιλέως, και ο βασιλεύς είναι βασίλειον. Βάσει του στίχου σαράντα και της γραμμής της Αποκαλύψεως, κεφάλαιο δεκατρία, το βασίλειον της βιβλικής προφητείας που κυριαρχεί επί τα εβδομήντα συμβολικά έτη του Ησαΐου, κεφάλαιο είκοσι τρία, είναι το θηρίον της γης, το οποίον έχει δύο κέρατα ισχύος. Το θηρίον της γης αρχίζει με δύο κέρατα ισχύος, τα οποία αντιπροσωπεύουν τον Ρεπουμπλικανισμό και τον Προτεσταντισμό, αλλά καθώς η ιστορία του στίχου σαράντα πλησιάζει προς την εκπλήρωσή της στον στίχο σαράντα ένα, αι δύο προφητικά του ισχείς ταυτοποιούνται τότε ως «πλοία» (οικονομική δύναμις) και «άρματα και ιππείς» (στρατιωτική ισχύς).

Κατά τὰ εβδομήκοντα συμβολικά ἔτη τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου κεφαλαίου τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πόρνη τῆς Τύρου, ἥτις στὸ τεσσαρακοστὸ εἰκοστὸ εἶναι ὁ βασιλεύς τοῦ βορρᾶ, λησμονεῖται. Ἀλλὰ τότε, στὸ τέλος τῶν εβδομήκοντα συμβολικῶν ἐτῶν, θὰ πορνεύσῃ γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ μὲ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καθὼς ἔγινε στὴν ἱστορία ποὺ ὀδήγησε στὴν κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ὅταν ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ βεβαιῶνουν ὅτι ὁ Πρόεδρος Ρήγκαν ἐξασφάλισε μίαν μυστικὴν συμμαχίαν μὲ τὸν ἀντίχριστο τῆς βιβλικῆς προφητείας, μὲ σκοπὸν τὴν πτῶσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Κατὰ τὴν περίοδον ποὺ ὀδηγοῦσε στὸ 1989, ὁ Ρήγκαν εἶχε ἤδη ἀρχίσῃ μίαν μυστικὴν παράνομον σχέσιν μὲ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀμαρτίας· ἔτσι οἱ μουσικοὶ τοῦ Ναβουχοδονόσορος ἄρχισαν νὰ ἐξασκοῦνται στὸν σκοπὸν ποὺ ἡ λησμονημένη πόρνη ἄρχιζε νὰ ἄδῃ. Ἡ ἄνευ προηγουμένου παγκόσμιον διακονίαν τοῦ Ἰωάννη Παύλου Β΄, μέσα σ' ἐκεῖνην ἀκριβῶς τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρξε ἡ ἀρχὴ τοῦ «ἄσματος καὶ

χοροῦ» πού ἔκαμεν «ὄλον τὸν κόσμον» νὰ «θαυμάση ὀπίσω τοῦ θηρίου».

Το εδάφιο σαράντα αντιπροσωπεύει επίσης την ιστορία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, ο οποίος άρχισε το 1798 ως Σάρδεις· έπειτα, εκείνοι που ήσαν στις Σάρδεις δέχθηκαν το φως που είχε αποσφραγιστεί, και κατόπιν το Φιλαδελφικό κίνημα προήλθε από τις Σάρδεις. Όταν το Φιλαδελφικό κίνημα απέρριψε το φως του 1856, τότε μεταβλήθηκε από κίνημα σε εκκλησία της Λαοδίκειας το 1863. Εκείνη η εκκλησία είναι, επομένως, προορισμένη να εξεμεσθεί από το στόμα του Κυρίου στο εδάφιο σαράντα ένα, το οποίο είναι ο επικείμενος νόμος της Κυριακής. Το εδάφιο σαράντα αντιπροσωπεύει όχι μόνο την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και την ιστορία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού.

Στον Λαοδικειακό Αντβεντισμό δόθηκε το θείο φως του Λόγου του Θεού ως σημείο αγκυρώσεώς του και δύναμή του, και στην κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών δόθηκε το θείο φως του Συντάγματος των Ηνωμένων Πολιτειών ως σημείο αγκυρώσεώς της και δύναμή της. Αμφότεροι άρχισαν προφητικώς ως κέρατα το 1798, και έως το τέλος των εβδομήντα συμβολικών ετών, το αποστατικό Ρεπουμπλικανικό κέρασ και το αποστατικό Προτεσταντικό κέρασ θα ενωθούν ως ένα κέρασ και θα μιλήσουν ως δράκων.

Τα δύο κέρατα του εδαφίου σαράντα είναι η κυβέρνηση και η εκλεκτή εκκλησία, τα οποία αντιπροσωπεύουν δύο γραμμές προφητείας που πορεύονται μαζί, διότι παριστάνονται ως δύο κέρατα επάνω σε ένα και μόνο θηρίο. Όπου πηγαίνει το θηρίο, πηγαίνουν επίσης και τα δύο κέρατα, και το πράττουν αυτό μέσα στην ίδια προφητική ιστορία. Το κέρασ του Προτεσταντισμού έχει διττή προφητική φύση, η οποία αντιπροσωπεύεται από τη Λαοδίκεια και τη Φιλαδέλφεια. Το κέρασ του Ρεπουμπλικανισμού έχει επίσης διττή προφητική φύση, η οποία αντιπροσωπεύεται από τα πολιτικά κόμματα των Ρεπουμπλικανών και των Δημοκρατικών. Το δεύτερο στοιχείο καθεμιάς από τις δύο όψεις της διττής φύσεως του κέρατος εμφανίζεται τελευταίο και αναδύεται υψηλότερα, σύμφωνα με το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Κατόπιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου, και είδα, και ιδού, έστεκε εμπρός από τον ποταμό ένας κριός, ο οποίος είχε δύο κέρατα· και τα δύο κέρατα ήσαν υψηλά· αλλ' το ένα ήταν υψηλότερο από το άλλο, και το υψηλότερο ανέβηκε τελευταίο. Δανιήλ 8:3.

Τα διττά χαρακτηριστικά κάθε κέρατος απεικονίζονται στη γραμμή του Χριστού από τους Σαδδουκαίους και τους Φαρισαίους, πράγμα που, στο Ρεπουμπλικανικό κέρασ, αντιστοιχεί στον φιλελευθερισμό (υπέρ της δουλείας, δημοκρατία, woke-ism και παγκοσμιοποίηση) και στον συντηρητισμό (κατά της δουλείας, συνταγματική δημοκρατία, παραδοσιακοί, MAGA). Τα διττά χαρακτηριστικά του Προτεσταντικού κέρατος αντιστοιχούν στη Φιλαδέλφεια και στη Λαοδίκεια. Δεν υπάρχει τέλειος παραλληλισμός μεταξύ της διαίρεσης των δύο κεράτων σε ένα δίπτυχο σύμβολο, διότι ούτε ο προοδευτικός φιλελευθερισμός ούτε ο συντηρητικός MAGA-ισμός εξέρχονται στη σωστή πλευρά του ζητήματος του νόμου της Κυριακής, επειδή οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι ενώθηκαν στον σταυρό· αλλά κατά τον σύντομο επερχόμενο νόμο της Κυριακής, ο οποίος προτυπώθηκε από τον σταυρό, η Λαοδίκεια εκχέεται από το στόμα του Κυρίου, και τότε το Φιλαδελφικό κέρασ υψώνεται ως σημαία. Εντούτοις, η διττή φύση αμφοτέρων των κεράτων παριστάνεται από τη θεολογική διαμάχη μεταξύ των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και ο

αγγελιαφόρος προς τα Έθνη (Παύλος), στην ιστορία του Χριστού, υπήρξε προηγουμένως Φαρισαίος εκ Φαρισαίων.

Η μεθοδολογία της όψιμης βροχής, όντας γραμμή επί γραμμής, παράγει μεγάλο φως στο εδάφιο σαράντα όταν εφαρμόζεται. Τα κεφάλαια δύο έως δεκαοκτώ της Αποκάλυψης είναι όλα σε πλήρη αρμονία με το εδάφιο σαράντα. Η μαρτυρία του εικοστού τρίτου κεφαλαίου του Ησαΐα περί της πόρνης της Τύρου ευθυγραμμίζεται με το εδάφιο. Βεβαίως, υπάρχουν και αρκετές άλλες περικοπές που πρέπει να τοποθετηθούν επάνω στο εδάφιο σαράντα, αλλά ίσως η σημαντικότερη εφαρμογή, γραμμή επί γραμμής, του εδαφίου σαράντα είναι το ίδιο το εδάφιο σαράντα.

Στο εδάφιο σαράντα παρουσιάζονται τόσο ο καιρός του τέλους το 1798 όσο και ο καιρός του τέλους το 1989. Αυτό κατευθύνει τον σπουδαστή της προφητείας να επιθέσει τον καιρό του τέλους του 1798 επάνω στον καιρό του τέλους του 1989. Όταν αυτό γίνει, η ιστορία του εδαφίου σαράντα παράγει δύο γραμμές, καθεμιά από τις οποίες αρχίζει το 1798 και συνεχίζεται έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ένα. Η γραμμή που αρχίζει το 1798 προσδιορίζει το εσωτερικό μήνυμα του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών, και η γραμμή που αρχίζει το 1989 προσδιορίζει το εξωτερικό μήνυμα του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών κατά την ίδια ακριβώς ιστορία. Το εδάφιο σαράντα, λοιπόν, εμπεριέχει εντός εαυτού τον συμβολισμό που παριστάνεται από την ίδια εσωτερική και εξωτερική προφητική σχέση των επτά εκκλησιών και των επτά σφραγίδων στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Και αυτό το προφητικό φαινόμενο παριστάνεται σε ένα εδάφιο, αποτελούμενο από πενήντα μία λέξεις!

Οι Μιλλερίτες αναγνώρισαν το εσωτερικό-εξωτερικό μήνυμα των επτά εκκλησιών και των επτά σφραγίδων, αλλά αναγνώρισαν επίσης ότι οι επτά σάλπιγγες αντιπροσώπευαν και μια τρίτη γραμμή αλήθειας, η οποία αποτελούσε στοιχείο της ιστορίας που παριστάνεται από τις επτά εκκλησίες και τις επτά σφραγίδες. Οι σάλπιγγες ήταν, όπως δηλώνει ο Μίλλερ, «οι ιδιαίτερες κρίσεις» που επιφέρθηκαν επί της Ρώμης. Οι Μιλλερίτες κατανοούσαν ότι οι κρίσεις του Θεού, όπως παριστάνονται από τις επτά σάλπιγγες, συνδέονταν με την ιστορία των επτά εκκλησιών και με την παράλληλη ιστορία των επτά σφραγίδων.

Το τεσσαρακοστό εδάφιο περιλαμβάνει την ιστορία της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, και στο τεσσαρακοστό εδάφιο, επομένως, ευθυγραμμίζεται επίσης η προφητική γραμμή των επτά σαλπίγγων. Ο πρώτος άγγελος έφθασε το 1798, προκειμένου να αναγγείλει την έναρξη της κρίσεως το 1844. Η κρίση αυτή διακρίνεται σε ανακριτική και εκτελεστική κρίση. Η ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου είναι η ιστορία της ανακριτικής κρίσεως, και η ιστορία από το τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο και εξής, έως ότου ο Μιχαήλ εγερθεί και εκχυθούν οι επτά τελευταίες πληγές, είναι η ιστορία της εκτελεστικής κρίσεως.

Η εκτελεστική κρίση αρχίζει όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες μιλούν ως δράκων.

«Τα όμοια με αρνί κέρατα και η φωνή δράκοντος του συμβόλου υποδεικνύουν μια εντυπωσιακή αντίφαση μεταξύ των διακηρύξεων και της πράξεως του έθνους που παριστάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο. Η "ομιλία" του έθνους είναι η ενέργεια των νομοθετικών και δικαστικών του αρχών. Με μια τέτοια ενέργεια θα διαψεύσει εκείνες τις φιλελεύθερες και ειρηνικές αρχές τις οποίες έχει προβάλλει ως θεμέλιο της πολιτικής του. Η προφητεία ότι θα

μιλήσει “ως δράκων” και θα ασκήσει “όλην την εξουσίαν του πρώτου θηρίου” προλέγει σαφώς την ανάπτυξη του πνεύματος της μισαλλοδοξίας και του διωγμού, το οποίο εκδηλώθηκε από τα έθνη που παριστάνονται από τον δράκοντα και το θηρίο το όμοιο με λεοπάρδαλη. Και η δήλωση ότι το θηρίο με τα δύο κέρατα “κάμνει την γην και τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το πρώτον θηρίον” υποδηλώνει ότι η εξουσία αυτού του έθνους πρόκειται να ασκηθεί για την επιβολή κάποιας τηρήσεως η οποία θα αποτελεί πράξη φόρου τιμής προς τον παπισμό». Η Μεγάλη Διαμάχη, 443.

Όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες «λαλούν» και επιβάλλουν τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, η «δεύτερη φωνή» του κεφαλαίου δεκαοκτώ της Αποκαλύψεως «λαλεί», καλώντας άνδρες και γυναίκες να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα.

Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής, λαέ μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και διά να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής· διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας ανομίας αυτής. Απόδοτε εις αυτήν καθώς και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλά κατά τα έργα αυτής· εν τω ποτηρίω, το οποίον εγέμισεν, γεμίσατε εις αυτήν διπλούν. Αποκάλυψις 18:4-6.

Στο τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο, όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες ομιλούν, εκείνοι που εξακολουθούν να βρίσκονται μέσα στο τριπλό περιβάλλον της σύγχρονης Βαβυλώνας καλούνται να εξέλθουν όταν ο «δεύτερος φωνή» του δέκατου ογδόου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως ομιλεί. Εκείνοι που τότε καλούνται να εξέλθουν παριστάνονται στο τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο ως «ο Εδώμ, ο Μωάβ και η κεφαλή των υιών Αμμών». Στο εδάφιο, εκείνοι που παριστάνονται στο τριπλό σύμβολο της σύγχρονης Βαβυλώνας διαφεύγουν από το χέρι του βασιλέως του βορρά (του παπισμού). Η εβραϊκή λέξη «διαφεύγω» σημαίνει διαφυγή διά ολισθηρότητος, και η έμφυτη σημασία της είναι ότι η διαφυγή επιτυγχάνεται από κάτι το οποίο, πριν από τη διαφυγή, κρατούσε εκείνους που διαφεύγουν σε αιχμαλωσία.

Και θέλει εισέλθει και εις την ένδοξον γην, και πολλαί χώραι θέλουσι καταστραφή· πλην ούτοι θέλουσι διαφύγει εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι πρώτοι των υιών Αμμών. Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού επί τας χώρας· και η γη της Αιγύπτου δεν θέλει διαφύγει. Δανιήλ 11:41, 42.

Στο τεσσαρακοστό δεύτερο εδάφιο ο παπισμός (ο βασιλεύς του βορρά) κατακτά το τρίτο γεωγραφικό του εμπόδιο όταν καταλαμβάνει την Αίγυπτο, η οποία αποτελεί σύμβολο των Ηνωμένων Εθνών, όπως προτυπώνεται από τα γενέθλια του Ηρώδη, όταν αυτός ενδίδει στον απατηλό χορό της Σαλώμης (των Ηνωμένων Πολιτειών), της θυγατρός της Ηρωδιάδος (του παπισμού). Αυτό προσδιορίζει το πότε τα Ηνωμένα Έθνη (οι «δέκα βασιλείς» της Αποκαλύψεως δεκαεπτά) συμφωνούν να δώσουν τη βασιλεία τους εις το θηρίον επί μίαν ώραν. Η μία ώρα είναι η ώρα του «μεγάλου σεισμού» της Αποκαλύψεως ένδεκα, και η «ώρα» κατά την οποία κρίνεται η πόρνη της Βαβυλώνας. Στο τεσσαρακοστό δεύτερο εδάφιο, η Αίγυπτος (τα Ηνωμένα Έθνη), «δεν θέλει διαφύγει».

Η εβραϊκή λέξη που αποδίδεται ως «θα διαφύγουν» στο εδάφιο σαράντα δύο είναι διαφορετική από την εβραϊκή λέξη στο εδάφιο σαράντα ένα. Στο εδάφιο σαράντα δύο η λέξη «θα διαφύγουν»

σημαίνει «μη ευρίσκοντες λύτρωση», ενώ το εδάφιο σαράντα ένα προσδιορίζει ότι, όταν εκείνοι που πριν από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής κρατούσαν τα χέρια με τον παπισμό, τότε διαφεύγουν ως εκ γλισχρότητας. Πριν από την ώρα της κρίσεως του νόμου της Κυριακής, όσοι ανήκουν στην κοινωνία της συγχρόνου Βαβυλώνας δέχονταν τη σατανική ιδέα ότι η Κυριακή είναι η ημέρα λατρείας του Θεού. Όταν επιβληθεί το χάραγμα του θηρίου, ο άνθρωπος μπορεί είτε να το αποδεχθεί για οποιονδήποτε λόγο είτε πράγματι να πιστεύει ότι είναι έτσι. Το να το πιστεύει κανείς σημαίνει ότι λαμβάνει το χάραγμα στο μέτωπο, ενώ το απλώς να το αποδέχεται σημαίνει ότι λαμβάνει το χάραγμα στο χέρι του.

Εκείνοι που διαφεύγουν από το χέρι του παπισμού κατά τον κυριακάτικο νόμο απορρίπτουν τη σατανική ιδέα ότι η ημέρα λατρείας του Θεού είναι η ημέρα του ήλιου, ακριβώς την ώρα που οι Ηνωμένες Πολιτείες και τα Ηνωμένα Έθνη ενώνουν τα χέρια τους με την πόρνη της Ρώμης, την παπική εξουσία, τον βασιλιά του βορρά.

«Οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών θα πρωτοστατήσουν στο να εκτείνουν τα χέρια τους πέρα από το χάσμα για να πιάσουν το χέρι του Πνευματισμού· θα απλώσουν το χέρι τους πάνω από την άβυσσο για να σφίξουν τα χέρια με τη ρωμαϊκή εξουσία· και υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα αυτή θα ακολουθήσει στα βήματα της Ρώμης, καταπατώντας τα δικαιώματα της συνείδησης». *The Great Controversy*, 588.

Είναι σημαντικό να αφιερώσουμε τον αναγκαίο χρόνο, ώστε να εκθέσουμε τη δομή των τελευταίων έξι εδαφίων του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, καθώς προχωρούμε στις εξετάσεις μας του τεσσαρακοστού εδαφίου. Ο βασιλιάς του βορρά, ο οποίος είναι η Σύγχρονη Ρώμη, κατακτά τρία γεωγραφικά εμπόδια προκειμένου να εγκαθιδρυθεί στον θρόνο της γης. Η ειδωλολατρική Ρώμη κατέκτησε τρία γεωγραφικά εμπόδια, όπως και η παπική Ρώμη· έτσι και η Σύγχρονη Ρώμη κατακτά τον βασιλιά του νότου (την πρώην Σοβιετική Ένωση) στο τεσσαρακοστό εδάφιο, και έπειτα κατακτά την ένδοξη γη (τις Ηνωμένες Πολιτείες) στο τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο, και κατόπιν την Αίγυπτο (τα Ηνωμένα Έθνη) στα εδάφια σαράντα δύο και σαράντα τρία.

Αλλά, όπως επισημαίνει το προηγούμενο παράθεμα της Αδελφής White, οι Ηνωμένες Πολιτείες ενώνουν τα χέρια με τον παπισμό και τα Ηνωμένα Έθνη ταυτοχρόνως. Η τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη πραγματοποιείται με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, αν και το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια σαράντα ένα έως σαράντα τρία, προσδιορίζει τη σύγχρονη κατάκτηση κατά διαδοχική σειρά. Η ακολουθία που απεικονίζεται αντιπροσωπεύει τη ροή των γεγονότων, αλλά όλα αυτά πραγματοποιούνται με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Σε εκείνο το σημείο, η «δεύτερη φωνή» της δέκατης όγδοης κεφαλαίου της Αποκαλύψεως «λαλεί», ακριβώς εκεί όπου «λαλεί» και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Θεός λαλεί όπου και όταν λαλεί ο Σατανάς. Στο εδάφιο σαράντα τέσσερα, αγγελίες από την ανατολή και από τον βορρά ταρασσουν τον βασιλέα του βορρά, και αρχίζει το τελικό παπικό λουτρό αίματος. Το εδάφιο σαράντα τέσσερα, όπως ακριβώς και τα εδάφια σαράντα δύο και σαράντα τρία, αρχίζει στο εδάφιο σαράντα ένα, όταν ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ αρχίζει την κλήση Του προς τα άλλα πρόβατά Του να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα.

Το μήνυμα που παρουσιάζει είναι το μήνυμα το οποίο προσδιορίζει το Ισλάμ του τρίτου ουαί ως το όργανό Του της κρίσεως, και την τιμωρία της πόρνης της Βαβυλώνας. Το Ισλάμ παριστάνεται ως οι «αγγελίες εκ της ανατολής», και ο παπισμός (ο πλαστός βασιλεύς του βορρά) είναι οι «αγγελίες εκ του βορρά». Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο σαράντα, προσδιορίζει την ανακριτική κρίση, και τα εδάφια σαράντα ένα έως σαράντα πέντε προσδιορίζουν την εκτελεστική κρίση.

Θα συνεχίσουμε την εξέτασή μας του τεσσαρακοστού εδαφίου του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Σε κάποια περίπτωση, όταν βρισκόμουν στη Νέα Υόρκη, κατά τη νυχτερινή ώρα εκλήθην να ιδώ κτίρια να ανυψώνονται όροφο επί ορόφου προς τον ουρανό. Τα κτίρια αυτά εβεβαιώνοντο ως πυράντοχα, και ανηγέρθησαν για να δοξάσουν τους ιδιοκτήτες και τους οικοδόμους τους. Όλο και υψηλότερα υψώνονταν τα κτίρια αυτά, και σε αυτά χρησιμοποιήθηκε το πλέον δαπανηρό υλικό. Εκείνοι στους οποίους ανήκαν τα κτίρια αυτά δεν ερωτούσαν τον εαυτό τους: “Πώς μπορούμε να δοξάσουμε κατά τον καλύτερο τρόπο τον Θεό;” Ο Κύριος δεν ήταν στις σκέψεις τους.»

Σκέφθηκα: «Αχ, να μπορούσαν όσοι έτσι επενδύουν τα μέσα τους να δουν την πορεία τους όπως τη βλέπει ο Θεός! Συσσωρεύουν μεγαλοπρεπή κτίρια, αλλά πόσο ανόητος είναι, στα μάτια του Κυβερνήτη του σύμπαντος, ο σχεδιασμός και οι επινοήσεις τους. Δεν μελετούν με όλες τις δυνάμεις της καρδιάς και του νου πώς μπορούν να δοξάσουν τον Θεό. Έχουν χάσει από τα μάτια τους αυτό, το πρώτο καθήκον του ανθρώπου.»

«Καθώς ανεγείρονταν αυτά τα επιβλητικά οικοδομήματα, οι ιδιοκτήτες καυχόνταν με φιλόδοξη υπερηφάνεια ότι διέθεταν χρήματα για να ικανοποιούν τον εαυτό τους και να προκαλούν τον φθόνο των γειτόνων τους. Μεγάλο μέρος των χρημάτων που έτσι επένδυναν είχε αποκτηθεί με εκβιαστικές απαιτήσεις, με τη συντριβή των φτωχών. Λησμόνησαν ότι στον ουρανό τηρείται λογαριασμός κάθε εμπορικής συναλλαγής· κάθε άδικη συμφωνία, κάθε δόλια πράξη, καταγράφεται εκεί. Έρχεται ο καιρός κατά τον οποίο, με την απάτη και την αλαζονεία τους, οι άνθρωποι θα φθάσουν σε σημείο που ο Κύριος δεν θα τους επιτρέψει να υπερβούν, και θα μάθουν ότι υπάρχει όριο στη μακροθυμία του Ιεχωβά.»

«Η σκηνή που κατόπιν πέρασε μπροστά μου ήταν ένας συναγερμός πυρκαγιάς. Οι άνθρωποι κοιτάζαν τα υψηλά και υποτίθεται πυρίμαχα κτίρια και έλεγαν: “Είναι απολύτως ασφαλή.” Αλλά αυτά τα κτίρια καταναλώθηκαν σαν να ήταν φτιαγμένα από πίσσα. Οι πυροσβεστικές αντλίες δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε για να αναχαιτίσουν την καταστροφή. Οι πυροσβέστες δεν ήταν σε θέση να θέσουν σε λειτουργία τις αντλίες.»

«Μου έχει δοθεί η οδηγία ότι, όταν έλθει ο καιρός του Κυρίου, εάν δεν έχει συντελεσθεί καμία μεταβολή στις καρδιές υπερηφάνων και φιλόδοξων ανθρώπων, οι άνθρωποι θα διαπιστώσουν ότι η χείρ η οποία ήταν ισχυρή να σώζει θα είναι ισχυρή να καταστρέφει. Καμία επίγεια δύναμη δεν μπορεί να αναχαιτίσει τη χείρα του Θεού. Κανένα υλικό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην ανέγερση κτιρίων κατά τρόπο που να τα διαφυλάξει από την καταστροφή, όταν έλθει ο προσδιορισμένος από τον Θεό καιρός να αποστείλει ανταπόδοση στους ανθρώπους για την περιφρόνηση του νόμου Του και για τη φιλάυτη φιλοδοξία τους.

«Δεν είναι πολλοί, ακόμη και μεταξύ εκπαιδευτικών και πολιτικών ανδρών, εκείνοι που κατανοούν τα αίτια τα οποία βρίσκονται στη βάση της παρούσας κατάστασης της κοινωνίας. Εκείνοι που κρατούν τα ηνία της διακυβέρνησης δεν είναι σε θέση να επιλύσουν το πρόβλημα της ηθικής διαφθοράς, της φτώχειας, της ένδειας και της αυξανόμενης εγκληματικότητας. Αγωνίζονται μάταια να θέσουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες σε ασφαλέστερη βάση. Αν οι άνθρωποι έδιναν μεγαλύτερη προσοχή στη διδασκαλία του λόγου του Θεού, θα έβρισκαν λύση στα προβλήματα που τους ταλανίζουν.»

«Οι Γραφές περιγράφουν την κατάσταση του κόσμου λίγο πριν από τη δεύτερα παρουσία του Χριστού. Για τους ανθρώπους που με ληστεία και εκβιασμό συσσωρεύουν μεγάλα πλούτη, είναι γραμμένο: “Εθησαυρίσατε θησαυρούς διά τας εσχάτας ημέρας. Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τας χώρας σας, τον οποίον απεστερήσατε, κρᾶζει· και αι βοαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ὠτα του Κυρίου Σαβαώθ. Εζήσατε εν τρυφή επί της γης και εσπαταλήσατε· εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγῆς. Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον· δεν αντιστέκεται εις εσάς.” Ιακώβου 5:3–6.»

«Αλλά ποιος διαβάξει τις προειδοποιήσεις που δίνονται από τα ταχέως εκπληρούμενα σημεία των καιρών; Ποια εντύπωση ασκείται επάνω στους κοσμικούς; Ποια μεταβολή διακρίνεται στη στάση τους; Καμία περισσότερη από εκείνη που φάνηκε στη στάση των κατοίκων του Νοεμικού κόσμου. Απορροφημένοι από τις κοσμικές ασχολίες και ηδονές, οι προ του κατακλυσμού άνθρωποι “δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσεν ἅπαντας.” Ματθαίον 24:39. Είχαν ουρανόσταλτες προειδοποιήσεις, αλλά αρνήθηκαν να ακούσουν. Και σήμερα ο κόσμος, τελείως αδιάφορος προς την προειδοποιητική φωνή του Θεού, σπεύδει προς την αιώνια απώλεια.»

«Ο κόσμος αναταράσσεται από το πνεύμα του πολέμου. Η προφητεία του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ έχει σχεδόν φθάσει στην πλήρη εκπλήρωσή της. Σύντομα θα λάβουν χώρα οι σκηνές θλίψεως για τις οποίες γίνεται λόγος στις προφητείες.»

Μαρτυρίες πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τόμος ἘΝΑΤΟΣ, σελίς ἘΝΔΕΚΑ.